

med, at det i Fremtiden „som Regel“ vil blive Tilfældet. Det Ønske, som Udvalget har fremsat, har man i Virkeligheden hidtil fuldt ud imødekommet, idet det offentlige har affholdt alle Udgifter i Forbindelse med disse Sygdommes Bekæmpelse, og det er ogsaa mit Haab, at dette vil kunne ske i Fremtiden, men naar der under Forhandlingerne i Udvalget fremkom Begæring om, at Ordene: *kan* afholdes af det offentlige, skulde erstattes med: *skal* afholdes, har jeg været betænkelig derved af den Grund, at der altid overfor visse Udgiftsposter kan opstaa Tvivl om, hvorvidt de virkelig er affholdt til Bekæmpelse af Sygdommen, eller om det er Udgifter, som i hvert Fald delvis er foranlediget af andre Bevæggrunde. Jeg har derfor ment, det var rigtigt, at der vedblivende i Loven staaer, at Udgiften kan afholdes af det offentlige, idet Landbrugsministeriet derved faar Afgørelsen af, hvad der virkelig maa anses for at være Udgifter til Bekæmpelse af Sygdommen, men jeg nærer ingen Betænkelighed ved at give det Tilsagn, at Udgifterne ogsaa i Fremtiden som Regel vil blive affholdt af det offentlige, fordi dette altsaa som nævnt er i fuldstændig Overensstemmelse med den tidligere Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremsatte nogle Bemærkninger vedrørende Kontrollen overfor Indslæbning af de forskellige Sygdomme og navnlig Kartoffelbrokken fra Udlandet. Jeg skal dertil sige, at Landbrugsministeriet selvfølgelig altid vil træffe enhver Foranstaltning, som skønnes fornøden for at hindre Indslæbning af Smittestof, men jeg maa tillige sige, at naar man fra Tysklands Side, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gjorde opmærksom paa, har meget svagere Foranstaltninger overfor os, end vi har anvendt overfor Tyskland, synes deri ikke at ligge en Begrundelse for, at vi skulde skærpe disse Forholdsregler. Jeg tror, at de Forholdsregler, vi har truffet, har været forsvarlige, og det har jo ogsaa vist sig, at den Frygt, man for nogen Tid siden nærrede for en almindelig Indslæbning af Sygdommen, har vist sig — heldigvis — ikke at være saa berettiget, som man den Gang tænkte, og jeg maa mene, at vi ved at fortsætte den hidtilværende Fremgangsmaade i Virkeligheden varetager alle berettigede Interesser.

Sluttelig skal jeg udtale min bedste Tak til Udvalget, fordi man fra alle Sider enstemmigt har sluttet sig til Forslaget, saaledes som det her foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—7
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

Det Afsnit, som nu sættes til Forhandling, var det *Landbrugsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 1 I. B. og II. samt § 26 I. A. 1.

Betænkning Nr. 1—5.

Ændringsforslag Nr. 1—6 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 7 c. 5. og d.

Lovforslagets § 13 samt § 26 I. A. 6., II. B. 1. og 3. og D. 7.

Betænkning Nr. 51—63 samt Nr. 171, 175 og 176.

Ændringsforslag Nr. 106—170 samt Nr. 882, 889, 890 og 893 paa Udvalgets Liste.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at de paa Listen opførte Underændringsforslag Nr. 125 og 127 vil blive betragtet som selvstændige Ændringsforslag.

Ordføreren (Aksel Jensen): Der er til Landbrugsministeriets Budget, § 13, stillet i alt 75 Ændringsforslag. Jeg skal imidlertid ikke lade mig friste til en længere Gennemgang af disse mange Ændringsforslag, men nøjes med at omtale enkelte af de vigtigste, af dem, der ikke er Enighed om indenfor Udvalget.

Der findes under Ændringsforslag Nr. 107, 108 og 110, Betænkningens Nr. 51, 3 Ændringsforslag, som angaar 3 videnskabelige Assistenters ved Landbohøjskolen, 3 Assistenters, som er under 30 Aar, og som har faaet deres Afsked som Tjenestemænd og nu er ansat som honorarlønnede Ikke-Tjenestemænd. Disse Ændringsforslag er tiltraadt af Flertallet under Nr. 13, bestaaende af Repræsentanter for de 3 Partier Venstre, Konservative og Radikale, og jeg skal anbefale disse Ændringsforslag. Under